

ρὸν τοῦ τὰ ἔδωσε εἰσὲ τόσα μετρητὰ χειροδοτῶς καὶ κράζεται πλερωμένος καὶ εὐχαριστημένος. Καὶ ἰν κάζο καὶ ἤθελε μανκάρει νὰ ἔβγη καὶ μισσέψη, νὰ χάνη τὸν ὅσον καιρὸν ποὺ ἔχει δουλεμένον καὶ νὰ εἶναι σοττοπόστος καὶ στενεμένος νὰ πιστρέφη τοῦ ἄνωθεν Ραψομ(ανίκη) τὰ αὐτὰ ριάλια δέκα, μὲ ἔξεκαθαρωσύνη περὶ, ὅτι ἂν ἴσως καὶ καμμία ἡμέρα ἤθελε ἔχει κρίσι ὁ ἄλλη δουλειὰ ἱμπορτάντε καὶ δὲν ἤθελε ἡμπορεῖ νὰ ὀτεντάρη στὸ μαγαζί, νὰ εἶναι μὲ τὴ ρώτησι καὶ βολοντὰ τοῦ ἄνωθεν Ραψ(ομανίκη), ἀλλέως νὰν τοῦ ἀποκρίνεται, ὁ αὐτὸς Νίκλος ὅ,τι ἔξοδα ἤθελε πλερώνει ἐτέρου του λαβουρέντε, καὶ οὕτως καὶ τὰ ἐξῆς καὶ βεβαιώνει.

† Προκόπισ νίκλος βεβαιώνω τὰ ἄνωθε.

27.

Πώλησις λέμβου τῆς 27 Δεκεμβρίου 1680. Νοτάριος Χ. Βασμοῦλος (Βιβλ. 14. σ. 131).

† 1680 Δικεμβ(ρίου) 27. Τὴν σήμερον ὁ σ(ινιὸ)ρ Τζουάννες Βούργαρις¹⁾ ἐσυμφώνησε μὲ τὸν παρόντα πατρὸν Μιχάλη Νίκλο καὶ τοῦ πουλεῖ ὁ ἄνωθεν Βούργαρις τὴ μισὴ ἀπὸ τὴ βάρκα του ποὺ ἔχει ἔξι μπάγκωνε μὲ τὰ μισὰ ρεμέτζα τῆς τὰ ὅποια εἶδε ὁ αὐτὸς Νίκλος τὴν αὐτὴ μισὴ βάρκα καὶ τὰ μισὰ ρεμέτζα τὰ ἐπρετζίάραν ντακκόρδο διὰ ριάλια 15, τὰ ὅποια τὰ ἔδωσε στὸ παρὸν ὁ αὐτὸς Νίκλος τοῦ ἄνωθεν σ(ινιὸ)ρ Βούργ(αρι) εἰσὲ τόσα μετρητὰ καὶ κράζεται πλερωμένος καὶ εὐχαριστημένος. Τὴν ὁποίαν ἄνωθεν βάρκα ἐσταθῆκανε ντακκόρδο νὰ τὴν ἔχουν ἀντάμα καὶ νὰν τήνε καραβοκυρεύη ὁ ἄνωθεν Νίκλος καὶ ὅ,τι διάφορο ἤθελε πέμψει Κύριος ὁ Θεός, πορτζιὸν τῆς βαρκὸς νὰ μοιράζουν στὴ μέση, ὥς καθὼς εἶναι ὁρδινάριο καὶ ὅ,τι τῆς χρειαστῇ ἀπὸ ἐδῶ καὶ ὁμπρὸς νὰν τὸ φτειάνουν ἀνάμεσόν τους εἰς ὑποσχέσεις καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ οὕτως ἐσυμφώνησαν εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν.

† Βιτζέντζος Βεντουρῆς μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε

† Ἀναστάσης Αὐξέντης μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν.

[Ἐπὶ τοῦ περιθωρίου]

† 1681 Μαρτ(ίου) 13, ἐνεφανίστησαν οἱ ἄντικρυς σ(ινιὸ)ρ Βούργαρις καὶ Νίκλος ὁ ὁποῖος Βούργ(αρις) τξεδέρει καὶ ρενουντζιάρει τοῦ αὐτοῦ Νίκλου τὴν

¹⁾ Τζουάννες Βούλγαρις. Ἡ οἰκογ. Βούλγαρι μαρτυρεῖται ἐν Ζακύνθῳ ἀπὸ τῆς 12 ἑκατ. Ἐξ αὐτῆς κατήγετο καὶ ὁ Εὐγένιος Βούλγαρις «τῶν Μουσῶν ὁ Παρνασσός, τῶν Χαρίτων ὁ Ἑλικῶν, τὸ τῆς Κερκυρῶ - Ζακύνθου ἀρίτιμον βλάστημα». Προχείρως βλ. Ν. ΚΑΤΡΑΜΗ, ἐνθ' ἄνωτ. σ. 382 - 383. ΕΥΑΓ. ΚΟΛΟΚΟΤΣΑ, Εὐγένιος ὁ Βούλγαρις καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ. Ἀθηνᾶ 30 (1919) 177 - 208 καὶ οἰκεῖον ἄρθρον ἐν Θρησκευτικῇ καὶ Χριστιανικῇ Ἐγκυκλοπαιδείᾳ τόμ. 2 (1937) σ. 688 - 691, ἐνθα καὶ σχετικὴ βιβλιογραφία.

ἄλλη μισὴ βάρκα καὶ ρεμέτζα τῆς διὰ ριάλια 19, τὰ ὅποια στὸ παρὸν τὰ ἔδωσε ὁ αὐτὸς Νίκλος τοῦ αὐτοῦ σ(ινιὸ)ρ Βούργαρι εἰς τόσα μετρητὰ καὶ κράζεται πληρωμένος καὶ εὐχαριστημένος, καὶ ἐπερίλαβε ὁ αὐτὸς Νίκλος καὶ τὰ ρεμέτζα τῆς αὐτῆς βαρκὸς, ρεστάροντας νοικοκύρις νὰ τὴν κάμῃ ὡς βούλεται εἰς μαρτυρίαν.

† Λάζαρος Κρίκος μαρτ. τὰ ἄνωθεν.

† Nicolò Venier ¹⁾ detto Chendroti fui presente.

28.

Παραίτησις ἀγωγῆς τῆς 19 Ἰουλίου 1681. Νοτάριος Ν. Νομικός (Βιβλ. 12 σ. 113).

† Ἐν Χριστοῦ ὀνόματι, ἀμὴν. 1681 Ἰουλίου 19. Τὴν σήμερον ἐνεφανίσθη ἐνώπιον ἐμοῦ νοταρίου καὶ ὑποκάτου γεγραμμένων μαρτύρων ἡ παροῦσα κυρὰ Φραντζοῦ Πενταβοπούλλα Κρητικιά, ἡ ὁποία ἱστάρισε νὰ γράψω ὡς κάτωθεν, ἡγουν ἔστοντας καὶ τὲς ἀπερασμένες ἡμέρες νὰ ἔκαμε καρέλα εἰς τὴν Καντζελλαρία κόντρα τοῦ Λεούτζη Μανιάτη Νίκλου ²⁾ φούρναρις, διὰ δεσγοῦστα ρετζίπροκα ὁποῦ ἀπεράσανε ἀπὸ συνεργία διαβόλου ³⁾, τώρα θεληματικῶς τρόπου ρεμοβέρεται ἀπὸ τὴν αὐτὴν καρέλα καὶ δὲν προτεντέρει κόντρα του κανένα πράγμα, μάλιστα παρακαλεῖ καὶ τὴ δικαιοσύνη νὰ μὴ προτζεδέρῃ πιλιὰ κόντρα του. Καὶ οὕτως ὑπόσχεται νὰ μαντενίρῃ ὑπὸ μαρτυρίας τῶν κάτωθεν.

† Δημήτρις Καλεστᾶνος μαρτυρῶ

† Σταμάτης Παΐδης ⁴⁾ μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε.

¹⁾ Nicolò Venier. Β. Ἰωάννης καὶ Ἀντώνιος ὑπῆρξαν προβλεπταὶ Ζακύνθου ἀπὸ 1581 - 1585, βλ. Ν. ΚΑΤΡΑΜΗ, ἐνθ' ἄνωτ. σ. 67. Συμβολαιογράφοι δὲ ὁ Ἀναστάσιος (1750-1780) καὶ Ἰωάννης (1790 - 1797).

²⁾ Λεούτζη Μανιάτη Νίκλου. Τὸ ὄνομα Λεούτζης ὡς βαπτιστικὸν ἀπαντᾷ ἐν Μάνη. Οὕτω, εἰς τὸ ἱατρικὸν σημειωματάριον τοῦ ἱατροῦ Παπαδάκη (Νέος Ἑλληνομν. 14 σ. 60, 65, 66) ἀναφέρονται: Ἀντριόπουλος Λεούτζης, Κωνσταντινόπουλος Λεούτζης, Λεφαντάκης Λεούτζης, Μαρκάκος Λεούτζης. Ἐκ τούτου καὶ οἰκογ. ἐπών. ἐν Μάνη Λεουτσάκος, Λεουτσαράκος, Λεουτσέας.

³⁾ ἀπὸ συνεργία διαβόλου = διαβολικὴ ἐπέμβασις. Φράσις συνήθης καὶ σήμερον πολλὰ χοῦ τῆς Ἑλλάδος. Πρβ. διαβολικὴ συνεργία (Κρήτη), δαιμονικὸ συνέργιο (Κόρινθος), δαιμόνου συνεργία (Κεφαλλ.), συνεργία τοῦ διαβόλου (Ζαγορά), ἀντίθ. συνεργία τοῦ Θεοῦ. Πρβ. Γ. ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΝ, Βιβλιοκρισία, Ἀθηνᾶ 23 (1911) 474.

⁴⁾ Σταμάτης Παΐδης. Οἰκογ. ἐκ τῶν ἐγγεγραμμένων ἐν τῇ χρυσοβίβλῳ τῷ 1550. Ἐκαλεῖτο καὶ Παγίδης. Ὡς ἐπών. ἀπαντᾷ ἐν Ζακύνθῳ ἀπὸ τοῦ 1483. Βλ. Π. ΧΙΩΤΗ, ἐνθ' ἄνωτ. σ. 959. Κατὰ προικοσύμφωνον τοῦ 1575 ὁ Κων/νος ἀδελφὸς τοῦ Ἀγίου Διονυσίου συνεξεύχθη τὴν Σταματούλλαν Θεοδώρου Παΐδη ἐκ Κορώνης. Ἐν ἔτει δὲ 1585 ἡ αὐτὴ Σταματούλλα κατέστησε πληρεξούσιον τὸν ἀδελφόν της Παῦλον Παΐδην. Βλ. Α. ΖΩΗ, Ὁ Ἅγιος Διονύσιος σ. 65.

